

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ-ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ

ΕΤΟΣ: 2016-2017

ΤΜΗΜΑ: Α2

ΟΜΑΔΑ: Α2Α

Θέμα: Τα τελευταία χρόνια αναβιώνει σε χώρες κυρίως της Ευρώπης το φαινόμενο του ρατσισμού. Οι διακρίσεις δεν περιορίζονται πλέον μόνο στο χρώμα και τη φυλή, αλλά παίρνουν και κοινωνική διάσταση, αφού περιλαμβάνουν μετανάστες, ανέργους, πολιτικές και θρησκευτικές μειονότητες και άλλες ομάδες πληθυσμού

Ξενοφοβία – Ρατσισμός

Ρατσισμός: είναι η αντίληψη ότι οι άνθρωποι δεν είναι όλοι ίσοι μεταξύ τους, αλλά διαχωρίζονται σε *ανώτερους* και *κατώτερους*, διακρινόμενοι είτε από το χρώμα του δέρματος, την εθνικότητα, τη θρησκεία, το φύλο, είτε από τον σεξουαλικό προσανατολισμό κλπ

Ξενοφοβία – Ρατσισμός είναιί :

Η ξενοφοβία και ο ρατσισμός είναι δύο έννοιες που απασχολούν τον τελευταίο καιρό αρκετά την Ελλάδα. Ρατσισμός είναι η αντίληψη ότι οι άνθρωποι δεν είναι όλοι ίσοι μεταξύ τους, αλλά διαχωρίζονται σε ανώτερους και κατώτερους, διακρινόμενοι είτε από το χρώμα του δέρματος, είτε από την εθνικότητα, είτε από τη θρησκεία κλπ. Το πιο συνηθισμένο είδος ρατσισμού, και αυτό που έχει δώσει την αρχική ονομασία στην λέξη (ιταλ. («ράτσα») *razza* = φυλή), είναι ο φυλετικός ρατσισμός. Ξενοφοβία είναι «ο νοσηρός φόβος προς τους αλλοδαπούς ή τις ξένες χώρες». Με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει μια αποστροφή σε ξένους ή αλλοδαπούς. Δύο λέξεις που οδήγησαν εκατομμύρια ανθρώπους στον θάνατο. Ο άνθρωπος είχε και έχει την τάση να αισθάνεται ανώτερος από τα άλλα είδη του ζωικού βασιλείου αλλά και από τους άλλους ανθρώπους και διαρκώς να ψάχνει μια οποιαδήποτε δικαιολογία για αυτό.

Που φαίνεται το φαινόμενο του ρατσισμού:

είναι οι διακρίσεις (μεροληπτική συμπεριφορά) που γίνονται σε βάρος ανθρώπων, ατομικά κι ομαδικά, σε σχέση με τη φυλή, την εθνικότητα, το χρώμα του δέρματος, τη θρησκεία, τη γλώσσα, το φύλο, την εξωτερική εμφάνιση, το μορφωτικό επίπεδο, την οικονομική κατάσταση, την προσωπική ζωή. Πρόκειται για αντιλήψεις που στηρίζονται στους διαχωρισμούς των ανθρώπων σε κατώτερους κι ανώτερους που ανάγουν τη διαφορετικότητα σε υποτίμηση κι απόρριψη.

Ο ρατσισμός είναι σύμφυτος με μισάνθρωπες ιδέες και στο πλαίσιο του άτομα κι ομάδες αντιμετωπίζονται βάσει προκαταλήψεων, τα άτομα εξομοιώνονται και ισοπεδώνονται οι ιδιαιτερότητές τους. Το φαινόμενο του ρατσισμού άπτεται κοινωνικών προκαταλήψεων και στερεοτύπων. Έτσι, παρά το γεγονός ότι σήμερα επιστημονικά η θεωρία του ρατσισμού έχει καταρριφθεί, οι ρατσιστικές θέσεις εξακολουθούν να διακηρύσσονται έντονα.

Η χρησιμοποίηση των φυλετικών διακρίσεων – διαφορών για την απόδειξη της ανωτερότητας μιας φυλής σε σχέση με μια άλλη συνιστά τη ρατσιστική θεωρία, σύμφωνα με την οποία η ανισότητα αυτή είναι απόλυτη κι αδιαμφισβήτητη. Έτσι, η απάνθρωπο μεταχείριση των μαύρων στην Αμερική, το πογκρόμ που εξαπέλυσαν οι Ναζί εναντίον των Εβραίων και των τσιγγάνων, το καθεστώς του «απαρτχάιντ» στη Νότια Αφρική, οι διακρίσεις και διώξεις σε βάρος μεταναστών και προσφύγων, καθώς και οι εθνικιστικές τάσεις που αναπτύσσονται σ' αρκετά σημεία του πλανήτη, αποτελούν τα βασικότερα προβλήματα κοινωνικών διακρίσεων στο σύγχρονο πολιτισμό (μορφές – χαρακτηριστικές

περιπτώσεις ρατσισμού).

Ρατσιστικοί διαχωρισμοί δε γίνονται μόνο με κριτήριο το έθνος και τη φυλή, αλλά και τη θρησκεία, τον πολιτισμό, τη γλώσσα, την ιδεολογία, το επάγγελμα, την καταγωγή και ό,τι άλλο χωρίζει το «εμείς» από το «άλλοι». Με διάθεση υποτίμησης των άλλων. Η αλαζονική συμπεριφορά απέναντι σ' αυτόν που διαφέρει, η μετατροπή του σε απειλητικό εχθρό – κι όχι αναγνωρισμένο αντίπαλο – και η οργισμένη εναντίωση στα ανομοιογενές, στοιχειοθετούν την ταυτότητα του καθημερινού ρατσισμού.

Ταυτόσημος, λοιπόν, με τον όρο «ρατσισμός» είναι και ο όρος «διακρίσεις». Στη συνηθέστερη χρήση του όρου οι διακρίσεις σημαίνουν τη δυσμενή μεταχείριση κατηγορία προσώπων για λόγους αυθαίρετους. Μ' αυτή τη χρήση ο όρος αναφέρεται σε μια διαδικασία ή μορφή κοινωνικού ελέγχου, ο οποίος υπηρετεί τη διατήρηση της κοινωνικής αποστάσεως μεταξύ δύο ή περισσότερων κατηγοριών, διαμέσου μιας σειράς πρακτικών μέτρων, που έχουν λίγο ως πολύ θεσμοποιηθεί και λογικά συστηματοποιηθεί.

Συμπέρασμα :

Επιβάλλεται, κυρίως στη σημερινή εποχή, οι προσπάθειες για έναν κόσμο δικαιότερο, πιο πολιτισμένο, να είναι συνεχείς. Και για την πραγματοποίηση αυτού του σκοπού θα πρέπει να εργαστούμε όλοι σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο. Μόνο, λοιπόν, με την εξάλειψη κάθε είδους διάκρισης θα μπορέσει να παγιωθεί η ειρήνη, η συνεργασία και η γόνιμη επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων.

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:

Αφροδιτη Μιτι